SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

z czynności

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1894.

KRAKÓW.
Nakładem Wydziału krakowskiej Izby adwokackiej.
1895.

Drukiem W. Korneckiego w Krakowie.

SPRAWOZDANIE
WYDZIAŁU KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ
z czynności

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1894.

I.

Liczba adwokatów, przyrost i zmiany w siedzibach.

Z końcem roku 1893 było wpisanych w listę adwokacką.

1.	w Krakowie adwokatów	.	70	24.	w Ropczycach adwok.	.	2
2.	„ Tarnowie „	.	20	25.	„ Oświęcimie „	.	2
3.	„ Rzeszowie „	.	13	26.	„ Nowym Targu „	.	2
4.	„ Nowym Sączu „	.	10	27.	„ Wieliczce „	.	2
5.	„ Wadowicach „	.	5	28.	„ Ropczycach „	.	2
6.	„ Jaśle „	.	6	29.	„ Dębicy „	.	1
7.	„ Białej „	.	7	30.	„ Dukli „	.	1
8.	„ Bochni „	.	7	31.	„ Jordanowie „	.	1
9.	„ Gorlicach „	.	5	32.	„ Kętach „	.	1
10.	„ Podgórzu „	.	4	33.	„ Kolbuszowy „	.	1
11.	„ Chrzanowie „	.	3	34.	„ Krzeszowicach „	.	1
12.	„ Krośnie „	.	3	35.	„ Leżajsku „	.	1
13.	„ Mielcu „	.	3	36.	„ Makowie „	.	1
14.	„ Tarnobrzegu „	.	3	37.	„ Milówce „	.	1
15.	„ Żywcu „	.	3	38.	„ Pilznie „	.	1
16.	„ Andrychowie „	.	2	39.	„ Przeworsku „	.	1
17.	„ Brzesku „	.	2	40.	„ Rozwadowie „	.	1
18.	„ Dąbrowy „	.	2	41.	„ Skawinie „	.	1
19.	„ Kalwaryi „	.	2	42.	„ Starym Sączu „	.	1
20.	„ Limanowy „	.	2	43.	„ Strzyżowie „	.	1
21.	„ Łańcucie „	.	2	44.	„ Tyczynie „	.	1
22.	„ Myślenicach „	.	2	45.	„ Ulanowie „	.	1
23.	„ Nisku „	.	2	46.	„ Zatorze „	.	1
						Razem	206

W ciągu roku 1894 przybyli i wpisani zostali w listę adwokatów:

w Krakowie Dr. Tilles Samuel

„ „ Berson Seweryn wskutek przesiedlenia się z Przemyśla

w Krakowie	Dr.	Ader Leon
"	"	Kołodziejczyk Jan
"	"	Lewandowski Ludomir wskutek przesiedlenia się z Czortkowa
"	"	Kulczyński Franciszek
"	"	Federowicz Tadeusz
"	"	Seinfeld Herman
w Bieczu	"	Maciejewski Michał
w Dobczycach	"	Dymidowicz Henryk
w Gorlicach	"	Korecki Tadeusz
w Kolbuszowy	"	Seeliger Ludwik
w Krośnie	"	Caro Leopold
w Leżajsku	"	Grychowski Ludwik
w Niepołomicach	"	Góra Franciszek
w Radomyślu	"	Orliński Maurycy
w Nowym Targu	"	Nowotny Kazimierz
w Nowym Sączu	"	Körbel Maurycy
w Żywcu	"	Junger Maurycy

Razem w roku 1894 przybyło 19 adwokatów.

W czasie od 1 stycznia 1895 do 20 maja 1895 roku przybyło adwokatów:

Dr.	Mikiewicz Bolesław	w Przeworsku
"	Bett Józef	w Krakowie
"	Fabry Kazimierz	w Kętach
"	Łepkowski Karol	w Krakowie
"	Foerster Dawid	w Kalwaryi
"	Kwieciński Tadeusz	w Krakowie

W czasie od 1 stycznia 1894 do 20 maja 1895:

a) zmarł

Dr.	Starzewski Rudolf	adwokat	w Krakowie
"	Silberfeld Feliks	"	w Kalwaryi
"	Mikuciński Jan	"	w Tarnowie;

b) zrezygnował

Dr.	Kapiszewski Ludwik	adwokat	w Krakowie
Dr.	Lewakowski Karol	"	w Krośnie
"	Peterek Ferdynand	"	w Białej;

c) przesiedlił się do innej Izby:

Dr. Baumann Izydor ze Sokołowa do Wiednia
" Gaberle Ernest z Leżajska do Radymna.

W czasie od 1 stycznia 1894 do 20 maja 1895 przybyło więc adwokatów 24, ubyło zaś 8.

Ogólna liczba adwokatów w krakowskiej Izbie zapisanych wynosi zatem obecnie 221.

Z liczby tej przypada:

na Kraków	81
„ Tarnów	18
„ Rzeszów	13
„ Nowy Sącz	11
„ Wadowice	6
„ Jasło	6

reszta w liczbie 86 na sądy powiatowe w obrębie Izby.

Od 1 stycznia 1894 do 20 maja 1895 zmienili swe siedziby pozostając nadal w tut. Izbie:

Dr. Jezierski Józef	przesiedlił się	z Mielca do Rozwadowa
„ Mandelbaum Maurycy	„	z Andrychowa do Krakowa
„ Schornstein Henryk	„	z N. Sącza do Krakowa
„ Broder Herman	„	z Bochni do Grybowa
„ Szancer Wiktor	„	z Tarnowa do Dąbrowy
„ Reichmann Wiktor	„	z Rozwadowa do Tarnobrzega
„ Winler Samuel	„	z Tarnobrzega do Krakowa
„ Psarski Emil	„	z Dąbrowy do Tarnowa
„ Chodacki Emil	„	z Tarnowa do N. Sącza
„ Biegański Karol	„	z Zatora do Wadowic
„ Grudziński Stefan	„	z Krakowa do Chrzanowa

II.

Stan, przyrost i ubytek kandydatów adwokackich.

W dniu 1 stycznia 1894 wpisanych było kandydatów:

w Krakowie	51
„ Tarnowie	21
„ Rzeszowie	13
„ Nowym Sączu	5
„ Wadowicach	5
„ Jaśle	4
reszta u adwokatów w miejscach, gdzie mają siedziby sądy powiatowe w liczbie	48
Razem	147

Od 1 stycznia 1894 do 20 maja 1895 przybyło kandydatów adw.	51	
ubyło	41	
Przybyło więc		10
Obecnie jest zatem zapisanych		157

Z tej liczby przypada:

na Kraków	64
„ Tarnów	19
„ Rzeszów	13
„ Nowy Sącz	5
„ Wadowice	5
„ Jasło	4

reszta w liczbie 47 przypada na miejsca, gdzie są siedziby sądów powiatowych w obrębie Izby.

III.

Dziennik podawczy.

A) Od 1 stycznia do 31 grudnia 1894 wpłynęło pism 927.

1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano obrońców do 88 rozpraw. Wyznaczenie obrońców przy c. k. Sądach obwodowych w Tarnowie, Rzeszowie, Nowym Sączu, Wadowicach i Jaśle odbywa się przez odnośne sądy obwodowe, wobec czego liczba tych obron Wydziałowi nie może być znaną;

2. podań o wpis w listę kandydatów adwokackich, przeniesienia do innej kancelaryi, potwierdzenie praktyki i t. p. 247;

3. podań o wpis w listę adwokatów, przesiedlenie się itp. 81;

4. podań o ustanowienie obrońcy w sprawach cywilnych wpłynęło 76, z tych uwzględniono 27;

5. zażaleń nie należących do Rady dyscyplinarnej 140;

6. Wydział otrzymał pism:

a) z Ministerstwa Sprawiedliwości 9,

b) z c. k. Sądu wyższego i jego Prezydyum 13.

B) Od 1 stycznia do 20 maja 1895 wpłynęło pism 431.

1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano obrońców do 30 rozpraw;

2. podań o wpis w listę kandydatów adwokackich, przeniesienie do innej kancelaryi, potwierdzenie praktyki i t. p. 120;

3. podań o wpis w listę adwokatów, przesiedlenie się itp. 27;

4. podań o ustanowienie obrońcy w sprawach cywilnych wpłynęło 35, z tych uwzględniono 7;

5. zażaleń nie należących do Rady dyscyplinarnej 87;

6. Wydział otrzymał pism:

a) z Ministerstwa Sprawiedliwości 3,

b) z c. k. Sądu wyższego i jego Prezydyum 4,

c) z Najwyższego Trybunału 1.

Czynność Wydziału w roku ostatnim, równie jak w roku 1893, była bardzo znaczną; w roku zaś bieżącym powiększyła się znów

wybitnie, co najzupełniej odpowiada znacznemu przyrostowi adwokatów w naszym okręgu. Mimo to cały wpływ do dziennika bywa prawie z dnia na dzień załatwiany tak, że Wydział nie ma żadnych zaległości.

Tu należy wspomnieć, iż Wydział, wykonując uchwałę ostatniego zwyczajnego Walnego Zgromadzenia, zamianował stałego sekretarza Izby w osobie adwokata Dra Stanisława Tomika z roczną pensyą w kwocie 720 złr. w. a., oraz wynajął osobny obszerny lokal na użytek Izby w realności pod l. or. 8 przy ul. Wiślnej na czas od 1 października 1894 po koniec czerwca r. b. za cenę 75 złr. w. a., urządzając takowy odpowiednio.

Dalszą uchwałę powyższego Walnego Zgromadzenia. dotyczącą zmiany §. 9 regulaminu Izby adwokackiej w tym kierunku, aby do kompletu Walnego Zgromadzenia Izby zamiast dotychczasowej jednej trzeciej części członków, wystarczającą była jedna piąta część członków całej Izby, przedłożył Wydział do zatwierdzenia ck. Ministerstwu Sprawiedliwości, które też reskryptem z 15 lutego 1895 L. 938 uchwałę tę zatwierdziło. Zmieniony tym sposobem regulamin rozesłanym został w nowem brzmieniu wszystkim członkom Izby.

Jak to wspomniano w zeszłorocznem sprawozdaniu, Wydział Izby jeszcze w marcu 1894 wysłał odezwę do Prezydyum ck. Sądu krajowego wyższego celem przestrzegania, aby rozprawy karne co do kolejności w odpowiednim porządku były wyznaczane oraz celem usunięcia innych niedogodnych praktyk. Skutek tej odezwy został osiągniętym, gdyż Prezydyum ck. Sądu krajowego w Krakowie, załatwiając takową, zawiadomiło Wydział Izby odezwą z 7/12 1894 L. 1576, że wydało już dyspozycye, aby rozprawy o zbrodnie i występki wyznaczane były na pewne po sobie następujące godziny, rozprawy zaś apelacyjne rozdzielone były na przyszłość w ten sposób, że te, w których oskarżyciel publiczny występuje przed południem, zaś w sprawach prywatnych popołudniu mają się odbywać, nadto zaś sprawy apelacyjne, w których występują obrońcy, mają mieć pierwszeństwo przed innemi. Dla obrońców urządzoną zostanie osobna sala do czytania aktów karnych i konferowania z oskarżonymi, w areszcie śledczym pozostającymi. Dalej oznajmiło Prezydyum, iż poczyniło odpowiednie zarządzenia, aby akta cywilne powzięte do użytku przy śledztwach, nie były przetrzymywane w sądzie karnym nad czas koniecznej potrzeby.

W sprawie nieporządków i niczem nieusprawiedliwionych zwłok, pojawiających się ustawicznie w ck. Sądzie krajowym i powiatowym deleg. miejskim w Krakowie przy załatwianiu podań i ekspedyowaniu zapadłych wyroków, uchwał i rezolucyj. wystosował Wydział

w myśl uchwały powziętej na zeszłorocznem Walnem Zgromadzeniu zażalenie do ck. Ministerstwa sprawiedliwości, na które jednakowoż do dziś dnia, mimo przynaglenia, żadnej nie otrzymał odpowiedzi.

Niemniej przypomniał Wydział temuż ck. Ministerstwu załatwienie swego pisma z d. 17 lutego 1890, dotyczącego zmiany statutu dyscyplinarnego w tym kierunku, aby kary dyscyplinarne wpływały na przyszłość do kasy istniejącego w Krakowie „Stowarzyszenia celem niesienia pomocy wdowom i sierotom po adwokatach pozostałym".

Na skutek zaproszenia niższo-austryackiej Izby adwokackiej wysłał Wydział dwóch delegatów w osobach pp. dra Ferdynanda Wilkosza i dra Władysława Kastorego na wiec delegatów Izb adwokackich, który przez kilka dni obradował nad sprawami, stanu adwokackiego dotyczącemi. Dotąd nie otrzymaliśmy sprawozdania z tych posiedzeń, dlatego takowem z Kolegami podzielić się nie możemy.

Wreszcie podnieść należy, iż Wydział Izby uważał za swój obowiązek zabrać głos co do wniesionego przez Wys. Rząd projektu nowej procedury cywilnej. Po obradach odbytych na kilku swoich posiedzeniach, uchwalił Wydział zwołać nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Izby i na takowem wystąpić z szeregiem wniosków, mających na celu zmianę projektu przeważnie w kwestyach, dotyczących bezpośrednio stanu adwokackiego, nabrał bowiem przekonania, że rewizya całego projektu i daleko idące wnioski, zmierzające do zmiany ogólnych tegoż zasad, nie odniosłyby pożądanego skutku. W tym celu powierzył Wydział referat członkowi smemu, adw. dr. Józefowi Resenblattowi. Na Walnem Zgromadzeniu, odbytem d. 16 lutego br. zapadła uchwała, aby w myśl wniosków referenta p. dra Rosenblatta wysłać do obu Izb Rady Państwa petycyę, domagającą się zmiany tych postanowień projektu procedury cywilnej, które ingerencyą adwokatów w sprawach cywilnych z krzywdą tychże, a niekorzyścią publiczności ograniczają, lub przez jawny brak zaufania godności stanu adwokackiego uwłaczają, lub wreszcie otwierają na oścież wrota pokątnemu pisarstwu, oraz postanowień tyczących się zakresu kompetencyi sądów giełdowych i stałych list sekwestrów. Petycye tej treści wysłane zostały z początkiem marca br.

Zamykamy sprawozdanie tem, że na pokrycie wydatków Izby i Rady dyscyplinarnej proponujemy taką samą wkładkę jak w roku zeszłym, tj. w kwocie 10 złr.

Kraków 20 maja 1895.

Z Wydziału Izby adwokackiej.

Członek Wydziału: **Dr. Lesław Boroński.**

Prezydent: **Dr. W. Lisowski.**